Wilfried N'Sondé

Jeden oceán, dvě moře, tři kontinenty

Maraton 2026

Příběh konžského kněze, který byl na přelomu 16. a 17. století vyslán k papeži Klementovi VIII., sleduje román *Jeden oceán, dvě moře, tři kontinenty* konžsko-francouzského spisovatele Wilfrieda N'Sondého. Strhující dílo založené na skutečných událostech je nesmlouvavým svědectvím o bezohledném kolonialismu, na němž měla svůj podíl církev.

Vypravěč Nsaku, mladý Afričan, který jakožto sirotek vyroste v adoptivní rodině, dostane šanci vystudovat teologii a být vysvěcen na kněze – a posléze je vybrán jako zvláštní vyslanec do Vatikánu. Už na počátku strastiplné plavby tato čistá duše vychovaná v bezmezné důvěře v Boha s hrůzou pochopí, že účel cesty bude poněkud jiný než slibovaná „duchovní mise". A jeho víra stane před první velkou zkouškou. Krajané, zmučení a ponížení, totiž cestují v nákladním prostoru – ženy hromadně znásilňované posádkou a všichni mrzačeni tak, aby se jim rány včas uzdravily, než budou po dlouhých měsících plavby nabídnuti na trhu. „A já měl nad takovými obchody udělat kříž," lamentuje Nsaku, který se marně odhodlává k odporu.

Autor čtenáře neušetří příšerných popisů mučení, vzpour a rvaček, mořské nemoci, bouří a pirátských útoků. Kněze se vkrádají i myšlenky na sebevraždu. Ale především přemítá o přechodu od původního bratrství, jehož hlasateli byli misionáři, k promýšlení systému rasismu. „Přestali naslouchat našim hlasům, už dříve uctívaný kříž nám začali vnucovat jako jedinou a výhradní náhradu rituálních masek. A již obrácené křesťany zakovali do železa."

Tereza Zavadilová

Rowan Williams

Žít jako učedníci: základy křesťanského života

Biblion 2026

Rowan Williams patří k autorům, u nichž se teologická erudice spojuje s pastorační citlivostí. Bývalý arcibiskup z Canterbury a někdejší hlava anglikánské církve dokáže o křesťanství mluvit srozumitelně, ale bez zjednodušování. Jeho útlá knížka *Being Disciples: Essentials of the Christian Life* v překladu Šárky Grauové, kterou nám v tomto roce zprostředkovalo nakladatelství Biblion, je toho dobrým příkladem.

Williams si klade zdánlivě prostou otázku: Co znamená být křesťanem, následovníkem Ježíše Krista, v 21. století? Nenabízí odpověď, která by byla výkladem věroučných článků nebo přehledem křesťanské etiky. Učednictví chápe především jako způsob života – postupně se učíme vidět svět, sebe i druhé Božíma očima. V několika krátkých kapitolách se autor věnuje základním rysům křesťanského života: božským ctnostem, smyslu odpuštění, cestě ke svatosti nebo životu v Duchu. Williams připomíná, jak žít křesťansky v tomto světě, v moderní společnosti, kde se všichni vzájemně potřebujeme a kde by se Ježíšovi učedníci měli stát svědectvím – především službou ve prospěch obecného blaha.

Williams nepíše učebnici katechismu, nýbrž knihu, která člověka může na této cestě doprovázet a nabídnout mu cenné podněty. Některé pasáže proto působí téměř jako krátká rozjímání. Přestože by čtenář mohl text přečíst během jediného večera, spíše bych mu doporučil nespěchat a nechat si čas k osobní úvaze. Kniha nezahlcuje informacemi, ale nabízí myšlenky, ke kterým je možné se vracet. Zároveň otevírá otázky, jež není možné vyřešit jednou provždy a tak „mít splněno".

Za pozornost stojí Williamsův způsob, jakým se autor dostává k čtenáři. Český vydavatel zvolil kapesní formát, který s knihou překvapivě dobře souzní. Je to publikace, kterou si skutečně lze vzít s sebou: do vlaku, do čekárny, na dovolenou, na pouť nebo na duchovní obnovu. Není určena jen k tomu, aby stála v knihovně mezi knihami o křesťanství, ale její forma přímo vybízí k užívání.

Edice Teodokaps zpřístupňuje drobné, myšlenkově hutné texty, které si lze osvojovat postupně a které mohou pomoci vnímavému čtenáři zpomalit nebo se na chvíli zastavit v hektické každodennosti. V době, kdy se vše měří výkonem a měřitelným úspěchem, je taková ediční strategie sympatickým protiúkolem. Malá knížka nemusí znamenat malé myšlenky.

Na českém vydání má svůj podíl také překlad. U autora, jehož texty jsou současně teologické, meditativní a jazykově přesné, nebyl překladatelský úkol jednoduchý. Český překlad si naštěstí podržel Williamsovu výrazovou střídmost a zároveň schopnost formulovat myšlenku tak, aby nezůstala pouze akademickým tvrzením. Výsledkem je text, který působí přirozeně a přitom si zachovává charakteristické rysy původního znění.

Žít jako učedníci je tedy skvělá kniha ve více než jednom smyslu. Je útlá rozsahem, neskromná ambicemi a praktická svým formátem. Nesnaží se obsáhnut celé křesťanské učení o životě z víry. Chce jej připomenout jako cestu, na kterou je třeba znovu a znovu vyrážet. Přitom se dotýká otázek, které jsou zásadní: nejen čemu věřit, ale jak žít. A právě v tom může být její největší hodnota.

Jan Regner